

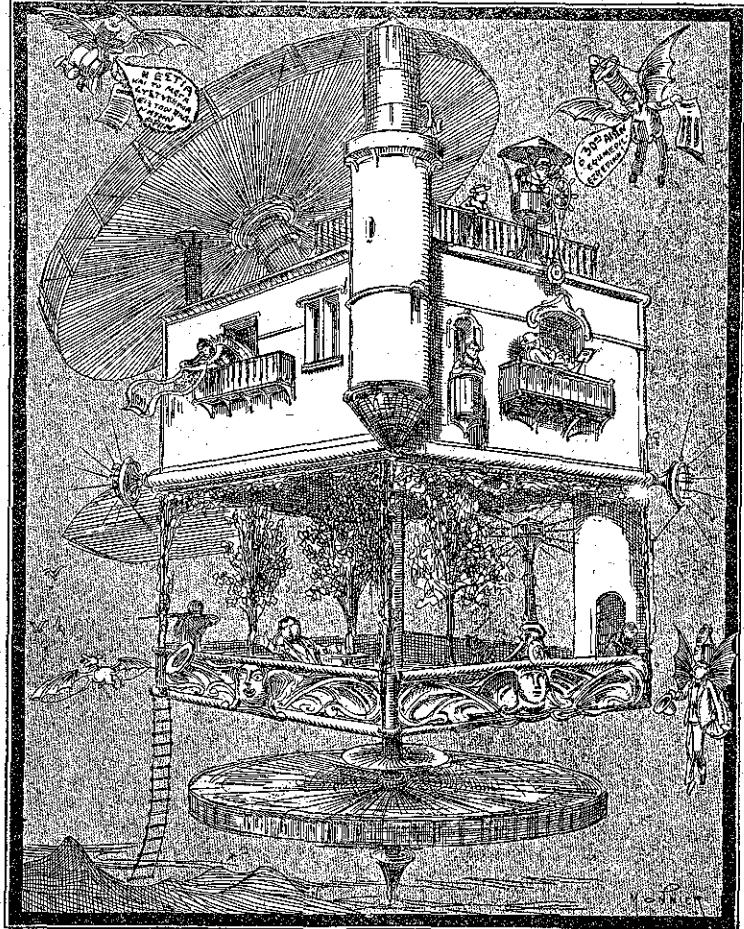

ΜΙΑ ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ 30^ο ΑΙΩΝΟΣ

"Όταν ήμουν είς τὸ Παρίσι, ἐνας γάλλος ζωγράφος εύφυεστας, ὁ κ. Μονιέ, συνέλαβε τὴν Ἰδέαν νὰ πάραστησῃ εἰς μίαν εἰκόνα, — γελοιογραφίαν, ἀν θέλετε, — πῶς θὰ είνε τὰ σπίτια μας μετὰ ἔκατὸν ἡτη, δηλ. τὸν Τριακοστὸν Αἰώνα. Η γελοιογραφία αὕτη ἐδημοσιεύθη εἰς ἐν οικογενειακὸν περιοδικόν, καὶ οἱ μικροὶ Παρισινοὶ ἔξεκαρδίσθησαν ἀπὸ τὰ γέλια. Εσκέψηνα λοιπὸν δὲν θὰ ἥτο ἀσχημον νὰ γελάσουν καὶ οἱ νεαροὶ μου φίλοι, — εἶμαι, βλέπετε, κηρυγμένος φίλος τοῦ γέλωτος, — καὶ δι' αὐτὸν ἐπῆρα μαζὶ μου ἐν ἀντίτυπον τῆς εἰκόνος, τὸν ἐποίαν σᾶς προσφέρω σήμερον διὰ τῆς Διαπλάσεως.

"Ἐκ πρώτης δψεως; θὰ εἴπη κανεὶς, ὅτι ἡ φαντασία τοῦ ζωγράφου ὑπερέβη πᾶν δριον! Ἀλλ' ἀν συλλογισθῇ πόσαι πρό-

"Ἡ οἰκία αὕτη είνε μᾶλλον ἀερόστατον."

οδοι, πόσαι ἀνακαλύψεις καὶ ἐφευρέσεις ἔγιναν τὸν τελευταῖον αἰώνα, καὶ πόσαι εἰμπορεῖ νὰ γίνουν ἀκόμη εἰς ἔκατὸν ἡτη, θὰ ελθῃ τῶς εἰς τὸ σύμπαρασμα ἔστι ὁ προφήτης - ζωγράφος δὲν ἔτειγράφεις καὶ καμμίαν ὑπερβολὴν.

Ἄλλ' ἂς ἴδωμεν πῶς φαντάζεται ὁ κ. Μονιέ τὴν οἰκίαν τοῦ Τριακοστοῦ Αἰώνος.

Ἐν πρώτοις, ἡ οἰκία αὕτη είνε μᾶλλον ἀερόστατον, μᾶλλον ἀερόπόρον παρὰ σπίτι. Τὸ μυτερὸν ἐκεῖνο πόδι, τὸ ὄποιον ἔχει ἀπὸ κάτω, μαρτυρεῖ ὅτι φυτεύεται καὶ στερεόνται εἰς τὸ ἔδαφος τῆς γῆς, τὴν γύντα, ἡ καὶ τὴν ἡμέραν, ὅταν είνε κακοκαιτία. Ἄλλ' ὅποτε θέλει, εἰμπορεῖ νάνιψωθῆ εἰς τοὺς αἰθέρας. Ἐχει πρὸς τοῦτο ἰσχυρὸν μηχανισμόν, — καὶ ποτὸς ἡξεύρει μὲ τί δύναμιν κινεῖται, μὲ ἀτρόν, μὲ ἡλεκτρισμόν, ἡ μὲ καμμίαν ἄλληγα νέαν καὶ ἄγνωστον τῷρα εἰς ἡμᾶς; ... Ὁπωςδήποτε, ὁ τεράστιος ἐκεῖνος τροχὸς περιστρέφεται. Νὰ ἐκεῖ ἐπάνω καὶ ὁ πηδαλιούσχος, ὁ ὄποιος στρέφει τὸ πηδάλιον καὶ διευθύνει τὴν οἰκίαν. Πληγίον του στέκεται ἔνα παιδάκι — θὰ είνε, ὑποθέτω ὁ καϊδεύμένος υἱὸς τῆς οικογενείας, — καὶ παρακολουθεῖ τὰς κινήσεις του μὲ περιέργειαν καὶ μὲ εὐχαριστησησιν. Δύο λαμπτήρες ἵσχυροι — ἡλεκτρικοὶ φωτὸς ἀφάγε; — εἰνε τοποθημένοι ἀπέξω διὰγάν φωτίζουν τὸν ἀνοικτὸν γύρω ὡς δῶμα, (πῶς νὰ λέγεται ἄρα γε εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τοῦ μέλλοντος;) Φαίνεται ὅτι θὰ ἔχῃ ἐφευρεθῆ τρόπος, νὰ μεγαλώνουν δένδρα χωρὶς χώμα. Καὶ γιατὶ ὅχι; Ἐγίναν καὶ θὰ γίνουν τόσα ἄλλα, εκπληκτικώτερα ἀκόμη!

Ἄλλα τί βλέπομεν ἐκεῖ; Δένδρα ὁλόκληρα εἰς τὸ κάτω διαμέρισμα τῆς οικίας, τὸ ἀνοικτὸν γύρω ὡς δῶμα, (πῶς νὰ λέγεται ἄρα γε εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τοῦ μέλλοντος;) Φαίνεται ὅτι θὰ ἔχῃ ἐφευρεθῆ τρόπος, νὰ μεγαλώνουν δένδρα χωρὶς χώμα. Καὶ γιατὶ ὅχι; Ἐγίναν καὶ θὰ γίνουν τόσα ἄλλα, εκπληκτικώτερα ἀκόμη! ..

Τῷρα, τὰς ἄλλας λεπτομερείας τῆς οικίας καὶ τῆς ἐπτὸς αὐτῆς ζωῆς, τὰς φαντάζεται κανεὶς, βλέπων τὴν εἰκόνα. Καὶ πάνω τὴν περιγραφήν μου μὲ τοὺς στίχους τοῦ Λασκαράτου:

"Ω πράματα! Ὅ καιροί!
Καλότυχος ποῦ ζῆση νάν τα ἴδῃ!"

Ο ΑΝΑΝΙΑΣ

Η ΜΥΙΑ ΚΑΙ Η ΑΡΑΧΝΗ

Μίαν ἡμέραν, ὁ Βασιλεὺς Δαυὶδ ἡρώτησε τὸν Θεόν διατὶ ἐπλασε τὸς μυίας καὶ τὰς ἀράχνας, αἱ ὄποιαι δὲν χρησιμεύουν διὰ τίποτε εἰς τὴν φύσιν, ἀλλ' ἀπεναντίας είνε ζῶντες ἐπιβλαβῆ.

— Θά σε κάμω νά το ἐνυόησης, ἀπεκρίθη φωνὴ ἀπὸ τοῦ θύφους τῶν νεφῶν.

Μίαν ὑάκτα, ὁ Δαυὶδ κατήλθεν ἀπὸ τὸ δρός του καὶ εἰσῆλθε κυριώνες εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Σαούλ, διὰ νά τῳ κάλεψῃ τὰ δρόλα του καὶ τὸ ποτήριόν του. Επέτυχε καὶ ἡτοιμάζετο νὰ ἐπιστρέψῃ, ὅταν οἱ πόδες του εὑρέθησαν ἀνάμεσα εἰς τοὺς πόδες τοῦ "Ἀθνερό", ὁ ὄποιος ἐκοιμάτο πληγίον τοῦ Σαούλ.

Οἱ πόδες τοῦ "Ἀθνερό", ὁ ὄποιος ἐκοιμάτο πληγίον τοῦ Σαούλ. Οἱ Δαυὶδ ἔμεινε πολλὴν ὥραν ἀκίνητος καὶ πλήρης φθονού, διότι, ἀν ἔκαμψε τὸ παραμικρὸν κλήρον.

Τοὺς ἔργατες πού κάνουν τὴ δουλειά τους; Καὶ ἐσπατάλησες πάντα τὸν καιρό σου.

Τραγουδῶντας ἀμέριμνα δλητά μέρα;

Πῶς ἥλθες τῷρα ἀπάνω ἀπ' τὸ κλάρον;

"Ἄλλ' ὁ Θεὸς ἔστειλε μίαν μιτίαν νὰ κεντήσῃ ἐλαφρὰ τὸν "Ἀθνερό", ὁ ὄποιος μετετόπισε τοὺς πόδες του, χωρὶς νὰ ἔξυπνησῃ. Ο Δαυὶδ, ἔλευθερωθεὶς διὰ τοῦ κινήματος τούτου, ἔξηλθε σῶδος ἀπὸ τὸ στρατόπεδον καὶ ηγαπάτησε τὸν Θεόν, που ἔπλασε τὴν μιτίαν.

"Ἐν τούτοις ὁ Σαούλ κατεδίωξε τὸν ἔχθρόν του ἐως εἰς τὴν Ἑρημον. Ο Δαυὶδ, διὰ νὰ διαφύγῃ τὸν κινήματον, ἔκρυψη μέσα εἰς ἓνα σπήλαιον. Καὶ ὁ Θεὸς ἔστειλε μίαν ἀράχην νὰ ψάρινη τὸν ιστόν της καὶ νὰ σκεπάσῃ δι' αὐτοῦ τὸ στενὸν ἄνοιγμα τοῦ ἀσύλου. — "Ἄν ὁ Δαυὶδ κατέφευγεν ἐδῶ, εἶπεν ὁ Σαούλ, ὁ ιστός τῆς ἀράχης θὰ ἔσπασε." Καὶ ἔξηκολούθησε τὸν δρόμον του.

Ο Δαυὶδ, σωθεὶς καὶ δευτέραν φοράν διὰ τὴν εὐστλαγχίαν τοῦ Θεοῦ, ἔγονάτισεν ἐπὶ τῆς ἀράχης καὶ προσηγκήθη ὡς ἔξης: — Μ' ἐδίδαξες, Κύριε! συγχώρησόν με! ἡ παραμικρὰ ἀμφιβολία δὲν θὰ ἔγερθη ποτὲ πλέον εἰς τὸ πνεῦμα μου. Καὶ αὐταὶ αἱ ἀράχαι καὶ αὐταὶ αἱ μιταὶ είνε χρήσιμοι ἐπὶ τῆς γῆς. Ο, τι λέγεις είνε ὄρθιόν, στις κάμνεις είνε ἀγαθόν."

[Καὶ αὐτὰς ἀπεδίωσεν ἐν "Ἀργοστολῷ διάσπορος συγγραφεὺς καὶ σατυρικὸς ποιητὴς Ανδρέας Λασκαράτος." Επιθύμουνες νὰ καταστησουμεν γνωτὸν εἰς τοὺς νεαροὺς μας ἀναγνώστας μέρος τοῦ μεγάλου ἔργου, δημοπιεύομεν σήμερον ἐκ τῶν "Δαφέων Στιχουργημάτων" τοῦ τὸν πατέρα θαυμάσιον Μύθον, ἐπικυλασόμενον νὰ δημοπιεύστωμεν κατόπιν καὶ ἄλλα τοῦ ίδιου Λασκαράτου ἔμμετρα ἡ πεζά, ἐκ τῶν καταλήλων διὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν. [Σ. τ. Δ.]

Η ΣΥΜΒΟΥΛΗ
(Μύθος)

Εἶπε μισ μέρα στὸ Τοίντοκα τοῦ Γρύλλου: Δὲν πᾶς καὶ σύ, κατέμενε, νὰ ἡσυχάσῃς, Ποῦ δλοι κοιμῶνται, καὶ εἰσαὶ σύ μονάχος.

Οποῦ περνᾶς τὴν ὑάκτα τραγουδῶντας; Ασώτε, ἀσώτου τέκνο, ποῦ ἀσωτεύεις "Ἐναν πολύτιμο καιρό, ποῦ ἡμπόρειες Νά τὸν οικονομᾶς γιὰ νὰ κοιμᾶσαι; Ναί, λέεις δι' Γρύλλος, θίσα κουβεντιάζεις. Λέεις τὴν ἀλήθεια καὶ θαυμάζω μόνον. Πῶς, Τοίντοκας ἐσύ, μιλεῖς, γιὰ γνῶσι, Γιὰ οικονομία καιροῦ καὶ γιὰ ήσυχία! Δὲν εἰσαὶ σύ ποῦ δλημερίς τὸν ισκιό "Ἐνδες πρασίνου δένδρου, τριόντιεις Τραγουδία βαρετά καὶ διχώς τέλος; καὶ κουφαίνεις τοὺς κάμπους; καὶ ἄλλα λίλαζεις

Τοὺς ἔργατες πού κάνουν τὴ δουλειά τους; Καὶ ἐσπατάλησες πάντα τὸν καιρό σου.

Τραγουδῶντας ἀμέριμνα δλητά μέρα;

Πῶς ἥλθες τῷρα ἀπάνω ἀπ' τὸ κλάρον;

Τοὺς πόδες τοῦ "Ἀθνερό", ὁ ὄποιος ἐκοιμάτο πληγίον τοῦ Σαούλ.

Τοὺς πόδες τοῦ "Ἀθνερό", ὁ ὄποιος ἐκοιμάτο πληγίον τοῦ Σαούλ.

Τοὺς πόδες τοῦ "Ἀθνερό", ὁ ὄποιος ἐκοιμάτο πληγίον τοῦ Σαούλ.

Τοὺς πόδες τοῦ "Ἀθνερό", ὁ ὄποιος ἐκοιμάτο πληγίον τοῦ Σαούλ.

Τοὺς πόδες τοῦ "Ἀθνερό", ὁ ὄποιος ἐκοιμάτο πληγίον τοῦ Σαούλ.

Τοὺς πόδες τοῦ "Ἀθνερό", ὁ ὄποιος ἐκοιμάτο πληγίον τοῦ Σαούλ.

Τοὺς πόδες τοῦ "Ἀθνερό", ὁ ὄποιος ἐκοιμάτο πληγίον τοῦ Σαούλ.

Τοὺς πόδες τοῦ "Ἀθνερό", ὁ ὄποιος ἐκοιμάτο πληγίον τοῦ Σαούλ.

Τοὺς πόδες τοῦ "Ἀθνερό", ὁ ὄποιος ἐκοιμάτο πληγίον τοῦ Σαούλ.

Τοὺς πόδες τοῦ "Ἀθνερό", ὁ ὄποιος ἐκοιμάτο πληγίον τοῦ Σαούλ.

Τοὺς πόδες τοῦ "Ἀθνερό", ὁ ὄποιος ἐκοιμάτο πληγίον τοῦ Σαούλ.

Τοὺς πόδες τοῦ "Ἀθνερό", ὁ ὄποιος ἐκοιμάτο πληγίον τοῦ Σαούλ.

Τοὺς πόδες τοῦ "Ἀθνερό", ὁ ὄποιος ἐκοιμάτο πληγίον τοῦ Σαούλ.

Τοὺς πόδες τοῦ "Ἀθνερό", ὁ ὄποιος ἐκοιμάτο πληγίον τοῦ Σαούλ.

Τοὺς πόδες τοῦ "Ἀθνερό", ὁ ὄποιος ἐκοιμάτο πληγίον τοῦ Σαούλ.

Τοὺς πόδες τοῦ "Ἀθνερό", ὁ ὄποιος ἐκοιμάτο πληγίον τοῦ Σαούλ.

<p

333. Λεξίγριφος.
Ρήμα εἰς τρίτον πρόσωπον μὲν γράμμα ἀνένθησε,
Διέποι τότε δύναμις Μούση; Θά φωνερώσῃς.

Επιτάλη ἀπὸ τὸ "Ισηροῦ Κάμβουν
334. Μεταγραμματισμός.

"Ἄρχων βέδαια δὲν είμαι σπώς ἔχω ἀλλά μάρτισης.

"Ἄν τὸ Ταῦ τώρα μοῦ βράλης.

Κι' ἀντ' αὐτοῦ Κάποιον βάλη;,

Μὲ ποτὸν ἡ μ' διάλλο πρεμέθης θά με γείσης

Επιτάλη ὑπὸ Ελπινίου Α. Αγαγώντου

335. Αναγραμματισμός.

Μίαν θεδὼν ωραῖον ἣν ἀναγραμματίζω.

Καὶ πάλιν τὴν ιδίαν θεάσιον συγκατίζω.

Επιτάλη ὑπὸ Ανδ. Κ. Διαμαντοπούλου

336. Λένγκα.

Οἱ κάμποι μου ξέροι καὶ γυμνωμένοι
Δίχως σταλίδη νέρο ἢ θάλασσές μου.

Καὶ δίχως σπίτια ἢ χώρες τὰ πολλές μου.

Δὲν εἴμαι τίποτα... καὶ ἡ οἰκουμένην!

Επιτάλη ὑπὸ τὸν Κυκλαδίον

337. Λογοπαίγνια.

1.— Ποτα χαίρεται τὸ Πᾶ;

2.— Ποτος δὲν μπορεῖ νὰ φάγη δύο κουνούρια

μεγάλα;

Επιτάλησαν ὑπὸ τὸν Αριανὸν

3.— Ποδον μυθολογικὸν πρόσωπον δὲν εἶναι φέτος;;
Επιτάλη ὑπὸ τὸν Τυδεὺ

342. Λαστήρη.

★ ★ ★ Νάντικαστασιῶν οἱ ἀστερίσκοι
διὰ γραμμάτων οὔτις ὥστε νάντι-

★ ★ P ★ γνωστεῖαι : Καθιτῶς Ὡκεάνος,

★ ★ ★ δριζεντίως υγῆσος, καὶ διαγωνίως

★ ★ ★ ποταῖος καὶ ἐπιτρέπων.

Επιτάλη ὑπὸ τὸν Αριανὸν

343-344. Ιστορικαὶ Βρωτήσεις.

1.— Πότε καὶ πάρ τίνος κατεσκευάσθη ἡ πρώτη

ἀπομοιχανή;

2.— Ηδός ἐγεννήθη, πότε ἀπέθανεν, καὶ τίς ὁ ἐ-

φευρών τὴν τυπογραφίαν;

Επιτάλη ὑπὸ τὸν Σπαστάτιον Χειρούλου

345-346. Λαπτήσεις.

Τάρχικά τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν δύο-

μα ἀρχαῖον Αὐτοκράτορος, τὸ δὲ δεύτερον Μούσην;

1. Ποταμός τῆς Ἀρρικῆς. 2. Ἀρχαῖος νάρος.

3. Ηγευματῶδες ποτόν. 4. Μέλο, τοῦ σώματος.

5. Πρώσωπον τῆς Ἄγ. Γρηγορίου.

Επιτάλη ὑπὸ τὸν Εὐστόνιον Ναυπλίου

346. Φωνητάλεπον.

* λ γ c - v - σ π r c

Επιτάλη ὑπὸ τὸν Σωτηρῆς Ναυπό.

347. Γρῦφος.

1 8 1 1 1

R 1 + 1 8.

4 1

1

Επιτάλη ὑπὸ τὸν Ελληνικόν Αθηνῶν

ΑΥΣΕΙΣ

τῶν Πηνειατῶν Ασκήσεων τὸν φύλλον 25

237. Λειτόν (Δήρ., ζο.). — 238. Οδελός, οδο-

λός. — 239. Πορά-ἄρπα.

240. ΣΗΚΟΣ 261-262. 1. Η ἔξις εἶναι δευ-

καλώς πέρα φύσις. 2. Η γλώσσα εἶναι δικοτόν καὶ καπτέρων μιχαῖ

ΦΑΝΟΣ πρ. 263. Κακοῦ κόρακος κα-

ΜΙΝΩΝ καὶ ὄν.

264. Κάπρος πρόπος-καὶ+Κινάδος-κίς=οδος)=Κάσος. — 265.

ΑΜΙΟΣ, ΚΑΤΑΝΗ, ΑΡΑΤΟΣ (ΑΚΑΒός, ΜΑΡΙΟΣ, ΙΤΑΛΙΑ, ΣΑΓΥΡΟΣ, ΟΝΟΣ, ΣΗΣΤΟΣ.)

— 266. Νοῦς οὐγῆς ἐν σώματι οὐγεῖ. — 267. Μή

μετανόεις ὀλλὰ προνόει.

ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΗ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ“ ΕΞΑΝΤΑΞΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΤΙΜΟΝΤΑΙ

Ἐκ τῶν τόμων τῆς Α' Περιόδου τῆς Διαπλάσεως (1879-1893) ἔκεινοι ἐκ τῶν δόποιων ὑπάρχουν δλιγώτερα σχετικῶς ἀντίτυπα, πωλοῦνται εἰς τὴν ἀρχικήν των τιμῆν, ήτοι πρὸς φρ. 2,50 ἔκαστος. Ἐκεῖνοι δὲ ἐκ τῶν δόποιων ὑπῆργον περισσότερα ἀντίτυπα, είχον ὑποτιμῆθη καὶ ἐπωλοῦντο πρὸς 1 φρ. ἔκαστος.

Ἀπὸ σήμερον δύμως. Θσοὶ ἐκ τῶν τόμων τούτων ἡρχίσαν ήδη νὰ ἐξαντλοῦνται, ἀνατεμῶνται. Οἱ οὕτως ἀνατιμώνοι τόμοι τῆς Α' Περιόδου, πρὸς τὸ παρόν εἶνε:

ο 9ος καὶ ο 24ος

οι δόποιοι τοῦ λοιποῦ θά πωλοῦνται, ὅχι πλέον πρὸς 1 φρ., ἀλλὰ πρὸς φρ. 2,50 ἔκαστος.

Ἐκ τῶν τόμων τῆς Β' Περιόδου (1894 καὶ ἐντεῦθεν) οἱ δέ πρωτοὶ είχον ὑποτιμῆθη, καὶ ἀντὶ φρ. 7 ἐτιμῶντο μόνον φρ. 3 ἔκαστος. Άλλο καὶ ἐκ τῶν τόμων τούτων

Ο Τόμος τοῦ 1899

ἐπειδὴ ἡρχίσει νὰ ἐξαντληται, ἀνατιμᾶται, καὶ τοῦ λοιποῦ θά πωληται εἰς τὴν ἀρχικήν του τιμήν, ήτοι φρ. 7 (καὶ ὅλη πλέον φρ. 3 ὅπως μέχρι τοῦδε).

Συμφώνως πρὸς τὰνταρέω, ἀπὸ σήμερον, τὸ Τιμολόγιον τῶν τόμων τῆς Διαπλάσεως τροποποιεῖται ως ἔξης:

ΤΗΣ Α' ΠΕΡΙΟΔΟΥ: Πρὸς φρ. 2,50 οἱ ἔξης τόμοι: 1ος, 3ος, 8ος, 9ος, 12ος, 13ος, 14ος, καὶ 24ος. — Πρὸς φρ. 1 (ταχυδρομικῶς φρ. 1,10) οἱ ἔξης τόμοι: 4ος, 5ος, 6ος, 7ος, 11ος, 15ος, 16ος, 17ος, 18ος, 19ος, 20ος, 21ος, 22ος καὶ 23ος. — Πρὸς φρ. 10 ἢ 10ος τόμος. (*Ο 2ος εἶναι πρὸ πολλοῦ ἐξαντλημένος.)

Σημείωσις. Οἱ τόμοι τῆς Α' Περιόδου πωλοῦνται καὶ χρυσόδετοι ἀνὰ δύο, δὲ 3ος μὲ τὸν 4ον, δὲ 5ος μὲ τὸν 6ον καὶ καθεξῆς. Εἰς τὴν τιμὴν τῶν δύο τόμων ἐκάστης διάδος, προστίθενται καὶ φρ. 3 διὰ τὸ δέσμων.

ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ: Πρὸς φρ. 3 ἔκαστος; (χρυσόδετος φρ. 6) τοῦ 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898. — Πρὸς φρ. 7 ἔκαστος (χρυσόδετος φρ. 10) οἱ τόμοι τοῦ 1899 καὶ 1900.

Ἐπειδὴ κατόπιν θάνατιμηθοῦν καὶ ἄλλοι τόμοι ἐκ τῶν μᾶλλον ζητουμένων (Α' καὶ Β' Περιόδου) οἱ συνδρομηταὶ μᾶς δὲ ἐπωφεληθοῦν τῆς εὐκαιρίας, διὰ νὰ ἀποκτήσουν δσφ τὸ δυνατὸν περισσότερον τόμους εὐθηνόντες. Αργότερο, τοὺς προειδοποιούμεν, δὲν θὰ εύρισκον παρασχόντες σύγχρονοι τόμοις.

Πάσον οἱ τόμοι τῆς Διαπλάσεως εἶναι ὡραῖοι καὶ διασκεδαστικοί, εἶναι περιττόν νὰ τίπωμεν. Τὸ γνωρίζουν κάλλιστα ὅλοι οἱ συνδρομηταὶ μᾶς, οἱ δόποιοι ἀγοράζουν ἐκάστοτε, προπάντων τώρα τὰς διακοπάς, καὶ διέρχονται μὲ αὐτοὺς ὥρας τερπυούτας.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόντες εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν
καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμωτατόν εἰς τὸν παῖδα.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΗ ΕΚΔΟΣΙΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐν Ελλάδι λεπ. 15.-Ἐν τῷ Εἴκων. φρ. χρ. 0,15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Αθήναις

Οδὸς Πατησίων, δρ. 11 B, παρὰ τὰ Χαυτεῖς

Τοῦ 23^ο. — Αριθ. 33

Περιόδος Β'. — Τόμ. 3^{ος}

Ἐν Αθήναις, τὴν 18 Αύγουστου 1901

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΡΕΝΟΚΟΣ

ΜΥΤΕΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΔΙΟΥ ΒΕΡΝ